

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>III K 885/19</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	B. S.	W okresie od bliżej nieustalonego dnia 2015 r. do bliżej nieustalonego dnia sierpnia 2018 r. w W. przy ul. (...), uporczywie nękała E. Z. (1) w ten sposób, że natrętnie przychodziła o różnych porach dnia i nocy pod drzwi mieszkania nr	

(...) i uderzając pięściami lub kluczami w kratę na korytarzu wykrzykiwała wyzwiska pod jej adresem, pozostawiała na drzwiach do kraty w korytarzu prowadzącym do mieszkania pokrzywdzonej otwarte wiadomości do niej, szkalujące jej dobre imię, nazywając ją „trucicielką” zarzucając jej prowadzenie działalności w miejscu jej zamieszkania polegającej na serwisowaniu maszyn biurowych lub obróbce i lakierowaniu drewna, ingerowała w prywatność pokrzywdzonej poprzez kontrolowanie kto przebywa w jej mieszkaniu, wielokrotnie krzyczała uderzając w strop swojego mieszkania podłogę mieszkania pokrzywdzonej, dokonywała bezpodstawnych zgłoszeń służbom i urzędom takim jak: Straż pożarna, Straż Graniczna, Policja, Powiatowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego, powiatowa Stacja Sanitarно-Epidemiologiczna, Spółdzielnia Mieszkaniowa (...), co wzbudziło u pokrzywdzonej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia oraz istotnie naruszyło jej prywatność,

tj. czyn z art. 190a § 1 k.k.

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
E. Z. (1) zamieszkuje blok w lokalu nr (...) przy ulicy (...) w W.. Pod tym mieszkaniem znajduje się lokal nr (...), zamieszkały wówczas przez B. S..	częściowe wyjaśnienia oskarżonej B. S.	k. 332-335, 467-471, 452-464, 511-518, 575-576	
zeznania E. Z.	k. 53-54, 478-482, 546, 702		
Pomiędzy kobietami, tj. B. S., a E. Z. (1) od 2004 r. trwa otwarty konflikt. B. S. zarzucała ówczesnemu mężowi E. Z. (1) – T. Z. – prowadzenie działalności w lokalu pod numerem (...), polegającej na naprawie bliżej nieokreślonych maszyn, wyrobu przedmiotów pamiątkarskich – połączonych z wydobywaniem się nieprzyjemnych odorów i hałasów. Spór ten nadal eskalował, czego przejawem było złożenie przez B. S. zawiadomienia o popełnieniu wykroczenia przez E. Z.. W toku postępowania wyjaśniającego, prowadzonego przez funkcjonariuszy policji z Komisariatu Policji W.-U. w W., 23 października 2017 r. do tut. Sądu wpłynął wniosek o ukaranie E. Z. (1) o to, że w bliżej nieokreślonym czasie nie wcześniej niż od początku 2015 r. i	zeznania W. Z.	k. 86-87, 540-543	

<p>nie później niż do 21 sierpnia 2017 r. o różnych porach dnia i nocy poprzez wykonywanie głośnych prac remontowych i prowadzenie działalności gospodarczej przy ul. (...) w W., polegającej na wykonywaniu prac usługowych naprawy maszyn i urządzeń biurowych, zakłóciła spokój nocny B. S. i E. S. (1) tj. o wykroczenie z art. 51 § 1 k.w. W toku postępowania sądowego nie zostało potwierdzone popełnienie czynu zabronionego przez E. Z. (1), którą 17 października 2019 r. w przedmiotowej sprawie o sygn. (...) Sąd uniewinnił. Po złożonej apelacji, w postępowaniu o sygn. (...), Sąd Okręgowy w W. w dniu 30 lipca 2020 r. utrzymał w mocy wyrok pierwszej instancji.</p>			
<p>zeznania H. G.</p>	<p>k. 89-90, 544-546</p>		
<p>zeznania M. W. (1)</p>	<p>k. 245-248, 631-632, również z postępowania o sygn. (...) k. 388-390</p>		
<p>zeznania E. S. (2)</p>	<p>k. 251-255, 561-564, również z postępowania o sygn. (...) z k. 477-479</p>		
<p>zeznania M. Z.</p>	<p>k. 89-90, 544-546</p>		
<p>zeznania E. S. (1)</p>	<p>k. 286-291, 580-582, 617-619, a także zeznania z postępowania o sygn.</p>		

	(...) k. 287-291, 266-267, 298-302		
zeznania K. S.	k. 295-298, 701-702, a także zeznania z postępowania o sygn. (...) z k. 385-387		
B. S. w okresie od bliżej nieustalonego dnia 2015 r. do bliżej nieustalonego dnia sierpnia 2018 r. w W. przy ul. (...), uporczywie nękała E. Z. (1) w ten sposób, że natrętnie przychodziła o różnych porach dnia i nocy pod drzwi mieszkania nr (...) i uderzając pięściami lub kluczami w kratę na korytarzu wykrzykiwała wyzwiska pod jej adresem, pozostawiała na drzwiach do kraty w korytarzu prowadzącym do mieszkania pokrzywdzonej otwarte wiadomości do niej, szkalujące jej dobre imię, nazywając ją „trucicielką” zarzucając jej prowadzenie działalności w miejscu jej zamieszkania polegającej na serwisowaniu maszyn biurowych lub obróbce i lakierowaniu drewna, ingerowała w prywatność pokrzywdzonej poprzez kontrolowanie kto przebywa w jej mieszkaniu, wielokrotnie krzyczała uderzając w strop swojego mieszkania podłogę mieszkania pokrzywdzonej, dokonywała bezpodstawnych zgłoszeń służbom i urzędom	zeznania M. P.	k. 301-305	

<p>takim jak: Straż Pożarna, Straż Graniczna, Policja, Powiatowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego, powiatowa Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna, Spółdzielnia Mieszkaniowa (...). Zachowanie to wzbudziło u E. Z. (1) uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia oraz istotnie naruszyło jej prywatność.</p>			
<p>zeznania M. W. (2)</p>	<p>k. 702-704</p>		
<p>zeznania W. C.</p>	<p>k. 731-733, a także z postępowania o sygn. (...) z k. 390-394</p>		
<p>protokół oględzin</p>	<p>k. 269-272</p>		
<p>dowody nieosobowe, dołączone do akt postępowania</p>	<p>6-50, 56-69, 74-84, 103-108, 121-122, 123-238, 260-268, 280-282, 309, 337, 518-538, 555-556, 590-616, 649-654, 666-698, 716-719</p>		
<p>B. S. urodziła się (...) w W.. Posiada wykształcenie wyższe, obecnie przebywa na emeryturze, z której osiąga dochód w wysokości 3515 zł. Ma dorosłą córkę. Nie posiada nikogo na utrzymaniu. Nie leczyła się neurologicznie, ani psychiatrycznie.</p>			
<p>B. S. jest osobą niekaraną.</p>	<p>karta karna</p>	<p>734</p>	

Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
OCena DOWOdów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	częściowe wyjaśnienia oskarżonej B. S.	Sąd obdarzył wiarą wyjaśnienia B. S. w części, w której opisała przyczyny konfliktu z pokrzywdzoną, jego przebieg oraz stwierdziła, że w jej mieszkaniu słychać hałasy oraz czuć nieprzyjemne zapachy, albowiem w tym zakresie pokrywają się one ze zgromadzonym materiałem dowodowym w niniejszej sprawie, w tym z zeznaniami E. S. (2) oraz E. S. (1). Depozycje oskarżonej w tym zakresie są logiczne oraz spójne.	
zeznania E. Z. (1)	Sąd dał wiarę w pełni zeznaniom		

	<p> pokrzywdzonej, albowiem znajdują one odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym, zgromadzonym w niniejszej sprawie, a zwłaszcza w zeznaniach świadków oraz dokumentacji dołączonej do akt niniejszego postępowania. E. Z. (1) dokładnie opisała działania B. S.. W ocenie Sądu nie ma zasadnych podstaw, aby uznać, że chciała ona w sposób fałszywy, bądź ponad miarę obciążyć oskarżoną, mimo trwającego się między nimi konfliktu. W toku postępowania nie ujawniły się również żadne okoliczności, które przemawiałyby za uznaniem, że świadek mogłaby składać zeznania niezgodne z prawdą. Kobieta konsekwentnie podnosiła od samego początku postępowania, iż to oskarżona jest winna działania na jej szkodę. Wypowiedzi w tym zakresie Sąd uznał jako logiczne, spójne wewnętrznie oraz rzetelne. Brak było podstaw aby kwestionować te zeznania. </p>	
zeznania W. Z.	Sąd ocenił zeznania świadka jako w pełni wiarygodne. W. Z. opisał działania oskarżonej w stosunku do pokrzywdzonej, a zarazem jego matki, których był bezpośrednim świadkiem, a także cierpienia jakich	

	<p>E. Z. (2) doświadczyła w ich wyniku. W ocenie Sądu wyżej wymieniony nie miał jakiegokolwiek interesu w fałszywym zeznawaniu na niekorzyść oskarżonej. Jego dyspozycje korespondują ze zgromadzonym materiałem dowodowym w niniejszej sprawie.</p>	
<p>zeznania H. G.</p>	<p>Sąd uznał zeznania świadka za w pełni wiarygodne. H. G. była bezpośrednim świadkiem działania oskarżonej w stosunku do pokrzywdzonej. Opisała również cierpienia, jakich doświadczyła E. Z. (1) w ich wyniku. Mimo, iż świadek pozostawała w dobrych relacjach z pokrzywdzoną, nie sposób zakwestionować dyspozycji złożonych przez nią podczas niniejszego postępowania. Sąd nie dopatrył się żadnych przesłanek do stwierdzenia, że miałyby jakikolwiek interes w fałszywym zeznawaniu na niekorzyść oskarżonej, a jedynie przedstawiła zaobserwowany przez nią przebieg zdarzeń.</p>	
<p>zeznania M. W.</p>	<p>Zeznania świadka Sąd uznał za wiarygodne, choć co do zasady niewiele wniosły one do sprawy. Wraz ze zgromadzonym materiałem dowodowym w sprawie, stanowią wzajemnie uzupełniającą się całość. Brak było</p>	

	podstaw aby je kwestionować.	
częściowe zeznania świadka E. S. (2)	Sąd obdarzył wiarą zeznania świadka w części, w której opisała przyczyny konfliktu oskarżonej z pokrzywdzoną, jego przebieg oraz stwierdziła, że w mieszkaniu oskarżonej słychać hałasy oraz czuć nieprzyjemne zapachy, albowiem w tym zakresie pokrywają się one ze zgromadzonym materiałem dowodowym w niniejszej sprawie. W zakresie tym zeznania te są spójne i logiczne.	
zeznania świadka M. Z.	Zeznania świadka Sąd ocenił za w pełni wiarygodne. Mężczyzna opisał sytuację, kiedy do budynku przy ul. (...) przyjeżdżały różnego rodzaju służby państwowe, celem weryfikacji zgłoszenia w sprawie zapachów i hałasów, jakie miały pochodzić z mieszkania pokrzywdzonej. Jako sąsiad E. Z. (1) słyszał również odgłosy uderzania o metalową kratę w korytarzu przez oskarżoną. Sąd nie dopatrywał się żadnych przesłanek do stwierdzenia, że miałby jakikolwiek interes w fałszywym zeznawaniu na niekorzyść oskarżonej.	
częściowe zeznania E. S. (1)	Sąd obdarzył wiarą zeznania świadka w części, w której opisała przyczyny	

	<p>konfliktu oskarżonej z pokrzywdzoną, jego przebieg oraz stwierdziła, że w mieszkaniu oskarżonej słycać hałasy oraz czuć nieprzyjemne zapachy, albowiem w tym zakresie pokrywają się one ze zgromadzonym materiałem dowodowym w niniejszej sprawie. W zakresie tym zeznania te są spójne i logiczne.</p>	
<p>zeznania świadka K. S.</p>	<p>Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zeznań świadka, który jest funkcjonariuszem Policji i brał udział w czynnościach prowadzonych z udziałem oskarżonej. Zeznania świadka są spójne, rzeczowe oraz jasne. Miały one charakter obiektywny, wywarzony, a także neutralny oraz w pełni korespondują z pozostałym materiałem dowodowym uzyskanym w sprawie.</p>	
<p>zeznania świadka M. P.</p>	<p>Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne. Jako Prezes Spółdzielni Mieszkaniowej (...) miał wiedzę o konflikcie pomiędzy oskarżoną, a pokrzywdzoną. Jego dyspozycje były logiczne, spójne i korespondowały ze zgromadzonym materiałem dowodowym w niniejszej sprawie.</p>	
<p>zeznania świadka M.</p>	<p>Zeznania świadka były wiarygodne i spójne z pozostałym zgromadzonym w sprawie</p>	

W.	materiałem dowodowym, choć co do zasady niewiele wniosły do niniejszego postępowania. Sąd nie dopatrył się żadnych przesłanek do stwierdzenia, że miałyby jakikolwiek interes w fałszywym zeznawaniu na niekorzyść oskarżonych.	
zeznania świadka W. C.	Zeznania świadka były wiarygodne i spójne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, choć co do zasady niewiele wniosły do niniejszego postępowania. Sąd nie dopatrył się żadnych przesłanek do stwierdzenia, że miałyby jakikolwiek interes w fałszywym zeznawaniu na niekorzyść oskarżonych.	
Dowody nieosobowe	Brak było podstaw, aby kwestionować autentyczności ani rzetelności żadnego z dokumentów, nie były one również kwestionowane przez strony w toku postępowania.	
protokół oględzin	Dokument urzędowy, nie budzący wątpliwości co do autentyczności i rzetelności, nie kwestionowany przez strony.	
karta karna	Dokument urzędowy, nie budzący wątpliwości co do autentyczności i rzetelności, nie	

	kwestionowany przez strony.		
	Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1.	częściowe wyjaśnienia oskarżonej B. S.	Sąd uznał za niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonej w zakresie stwierdzenia, iż źródłem hałasów i przykrych zapachów jest mieszkanie pokrzywdzonej - lokal nr (...) w budynku przy ul. (...). Wyjaśnienia B. S. nie znajdują poparcia w dokumentacji, sporządzonych podczas wizji i kontroli przeprowadzanych w lokalu pokrzywdzonej.	
	częściowe zeznania E. S. (1)	Sąd uznał za niewiarygodne zeznania świadka w zakresie stwierdzenia, iż źródłem hałasów i przykrych zapachów jest mieszkanie pokrzywdzonej - lokal nr (...) w budynku przy ul. (...). Dyspozycje E. S. (1) nie znajdują poparcia w dokumentacji, sporządzonych podczas wizji i kontroli przeprowadzanych w lokalu pokrzywdzonej.	

	częściowe zeznania E. S. (2)	Sąd uznał za niewiarygodne zeznania świadka w zakresie stwierdzenia, iż źródłem hałasów i przykrych zapachów jest mieszkanie pokrzywdzonej - lokal nr (...) w budynku przy ul. (...). Dyspozycje E. S. (2) nie znajdują poparcia w dokumentacji, sporządzonych podczas wizji i kontroli przeprowadzanych w lokalu pokrzywdzonej.	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	B. S.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
B. S. została oskarżona o przestępstwo z art. 190a § 1 k.k. Na gruncie obecnie obowiązującego przepisu, karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8, podlega ten kto przez uporczywe nękanie innej osoby lub osoby dla niej najbliższej wzbudza u niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia, poniżenia lub			

udręczenia lub istotnie narusza jej prywatność.

Na samym wstępie przedmiotowych rozważań należy wskazać, iż w chwili czynu (za którego datę końcową – istotną dla określenia względności ustawy należy wskazać bliżej nieustalony dzień sierpnia 2018 r.) art. 190a k.k. miał odmienne brzmienie od jego obecnej treści. Mianowicie przestępstwem stalkingu przed marcem 2020 roku polegało na uporczywym nękanii innej osoby lub osoby jej najbliższej, które wzbudza u niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia lub istotnie narusza jej prywatność podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. Natomiast dopiero po tej dacie jako alternatywne skutki owego nękania konstytuujące znamiona przedmiotowe tego przepisu dodano spowodowanie uzasadnionego okolicznościami poczucia zagrożenia, bądź udręczenia. Nie ulega więc żadnej wątpliwości, iż ustawodawca mocą owej noweli w sposób znaczący rozszerzył granice penalizacji tego przestępstwa. Co więcej, obecnie obowiązujący art. 190 k.k. wskazuje wymiar kary pozbawienia wolności od 6 miesięcy pozbawienia wolności do lat 8. Z tych też powodów

Sąd zastosował przepisy poprzednio obowiązujące, albowiem są one względniejsze dla oskarżonej (art. 4 § 1 k.k.).

Dobrem chronionym tym przepisem ustawy jest związane z ochroną wolności człowieka prawo do życia w poczuciu bezpieczeństwa, tj. wolnego od jakiejkolwiek formy dręczenia, poniżenia, nękania lub poczucia zagrożenia. Ochronie podlega zatem wolność psychiczna człowieka, ale także jego prawo do ochrony życia prywatnego i rodzinnego, gdyż sprawca może być karany również za istotne naruszenie prywatności ofiary. Najczęściej jednak istotą tego czynu będzie sytuacja, w której sprawca dokonuje zamachu na psychikę człowieka poprzez naruszenie jego prywatności.

Przez nękanie należy rozumieć wielokrotne, powtarzające się prześladowanie wyrażające się w podejmowaniu różnych naprzykrzających się czynności, których celem jest udręczenie, utrapienie, dokuczenie lub niepokojenie pokrzywdzonego albo jego osoby najbliższej. Ustawodawca kryminalizuje zatem tylko takie zachowania odpowiadające nękanii,

które mają charakter długotrwały. O uporczywym zachowaniu się sprawcy świadczyć bowiem będzie z jednej strony jego szczególne nastawienie psychiczne, wyrażające się w nieustępliwości nękania, tj. trwaniu w swego rodzaju uporze, mimo próśb i upomnień pochodzących od pokrzywdzonego lub innych osób o zaprzestanie przedmiotowych zachowań, z drugiej natomiast strony – dłuższy upływ czasu, przez który sprawca je podejmuje.

Poczucie zagrożenia oznacza, że zachowanie sprawcy rodzi u pokrzywdzonego przypuszczenie, że może nastąpić eskalacja zamachu i sprawca jest w stanie posunąć się do naruszenia innych dóbr, jego lub osoby mu najbliższej, w szczególności życia lub zdrowia. Poczucie zagrożenia może także powstać w wyniku stałego braku komfortu bezpieczeństwa spowodowanego zachowaniem sprawcy, tj. podjęcia przez niego takich czynności, które wytworzą u ofiary stałe wrażenie śledzenia (obserwowania, podglądania) lub naruszania jego rzeczy lub korespondencji. Wytworzone poczucie zagrożenia musi jednak

być uzasadnione, a zatem poparte obiektywnym przekonaniem, że każdy przeciętny człowiek o porównywalnych do ofiary cechach osobowości, psychiki, intelektu i umysłowości w porównywalnych warunkach także odczuwałby takie zagrożenie.

Alternatywnym dokonaniem przestępstwa uporczywego nękania jest istotne naruszenie przez sprawcę prywatności pokrzywdzonego.

Prywatność oznacza pewien obszar przyrodzonej wolności człowieka, w którym ma on prawo autonomicznie decydować o kształcie swojego szeroko rozumianego trybu życia. Może obejmować ona zatem różne aspekty życia, począwszy od decydowania o swoim wizerunku, sposobie wyrażania emocji i myśli (wypowiedzi) oraz sposobie postępowania.

Działanie sprawcy, o którym mowa w art. 190a § 1 k.k., musi odznaczać się uporczywością, co stanowi cechę modalną zachowania sprawcy. Wyraża ono szczególne nastawienie sprawcy – nieustępliwości, przekorności lub nieustępliwości podejmowanych w złej woli. Mówiąc inaczej, strona podmiotowa typu

czynu zabronionego wyrażonego w § 1 wymaga od sprawcy działania z zamiarem bezpośrednim.

W okolicznościach niniejszej sprawy należy stwierdzić, iż oskarżona wypełniła swoim zachowaniem znamiona czynu zabronionego z art. 190a § 1 k.k..

Jej działanie było uporczywe - łączy w sobie dwa elementy. Jeden z nich charakteryzuje postępowanie sprawcy od strony podmiotowej, a polega na szczególnym nastawieniu psychicznym wyrażającym się w nieustępliwości, chęci postawienia na swoim (obojętnie z jakich pobudek), podtrzymywaniu własnego stanowiska na przekór ewentualnym próbom jego zmiany. Drugi element, obiektywny, polega na trwaniu takiego stanu rzeczy przez pewien dłuższy czas. Oskarżona działała umyślnie, z zamiarem bezpośrednim. Mimo biernej postawy pokrzywdzonej i chęci zażegnania przez nią konfliktu, oskarżona nie ustawała w swoich działaniach w stosunku do E. Z. (1). Przepępczego działania dopuściła się wielokrotnie w okresie od bliżej nieustalonego dnia 2015 r. do nieustalonego dnia sierpnia 2018 r.

Działanie oskarżonej miało polegać na nękanii – które przejawiało się w natrętnym przychodzeniu o różnych porach dnia i nocy pod drzwi mieszkania nr (...), uderzaniu pięściami lub kluczami w kratę na korytarzu, wykrzykiwaniu wyzwisk pod jej adresem, pozostawianiu na drzwiach do kraty w korytarzu prowadzącym do mieszkania pokrzywdzonej otwartych wiadomości do niej, szkalujących jej dobre imię, nazywających ją „trucicielką”, zarzucających jej prowadzenie działalności w miejscu jej zamieszkania, polegającej na serwisowaniu maszyn biurowych lub obróbce i lakierowaniu drewna, ingerowaniu w prywatność pokrzywdzonej poprzez kontrolowanie kto przebywa w jej mieszkaniu, wielokrotnie krzyczeniu i uderzaniu w strop swojego mieszkania, podłogę mieszkania pokrzywdzonej, a także dokonywaniu bezpodstawnych zgłoszeń służbom i urzędom takim jak: Straż pożarna, Straż Graniczna, Policja, Powiatowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego, powiatowa Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna, Spółdzielnia Mieszkaniowa (...). Powyżej opisane działania

zostały potwierdzone w zgromadzonym materiale dowodowym, zwłaszcza w zeznaniach świadków, a także w licznie dołączonych do akt niniejszego postępowaniach załącznikach, przesyłanych przez strony postępowania. Należy podkreślić, że ww. służby, jak i administracja Spółdzielni Mieszkaniowej (...) potwierdzili nieprawidłowości zgłaszanych przez oskarżoną.

B. S. miała prawo podejmować działania zmierzające do ustalenia źródła uciążliwych zapachów oraz hałasów. Mimo przeprowadzonych kontroli służby nie dopatrzyły się winy w zachowaniu pokrzywdzonej. Mimo to oskarżona uparcie oskarżała pokrzywdzoną, iż to jej mieszkanie jest źródłem tych niedogodności.

Intensywności oraz rodzaj podejmowanych działań przez oskarżoną przekraczał dopuszczalne prawem formy reakcji na przedmiotowe uciążliwości.

Zachowania oskarżonej polegały na nieustannym oraz istotnym naruszaniu prywatności pokrzywdzonej oraz na wzbudzeniu w niej poczucia zagrożenia.

Zachowanie sprawcy jest znamienne skutkiem. Decydujące jest tu subiektywne odczucie zagrożonego, które musi być oceniane w sposób zobiektywizowany (post. SN z 12.12.2013 r., III KK 417/13, KZS 2014, Nr 6, poz. 26), a zatem poparte obiektywnym przekonaniem, że każdy przeciętny człowiek o porównywalnych do ofiary cechach osobowości, psychiki, intelektu i umysłowości w porównywalnych warunkach także odczuwałby takie zagrożenie. To poczucie zagrożenia oznacza, że zachowanie sprawcy rodzi przypuszczenie, że może nastąpić eskalacja zamachu i sprawca jest w stanie posunąć się do naruszenia innych dóbr, jego lub osoby najbliższej, zwłaszcza co do życia i zdrowia. Z zeznań bowiem pokrzywdzonej wynika, iż w wyniku działań oskarżonej odczuwała ona duży dyskomfort, naruszana była jej prywatność, wolność do życia w poczuciu bezpieczeństwa. Ze względu na uporczywe nękanie przez oskarżoną, E. Z. (1) wyprowadziła się na pewien czas z własnego mieszkania, aby uniknąć kontaktu z B. S. i dalszej eskalacji konfliktu. Pokrzywdzona miała wrażenie, iż jest stale obserwowana. W wyniku licznych pism składanych

<p>przez oskarżoną, E. Z. (1) przez okres zarzucanego czynu, odczuwała również strach. Miało to miejsce choćby gdy otrzymała oświadczenie, podpisane między innymi przez swojego sąsiada M. W. (1), w którym to zawarto informację, iż pokrzywdzona zasmradza korytarz i truje jego ciężarną żonę. Wszystkie te czynności niewątpliwie negatywnie wpłynęły na psychikę pokrzywdzonej.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>	<p>I</p>	<p>B. S.</p>
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
<p>Stosownie do art. 66 § 1 k.k., sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za</p>			

przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

W doktrynie prawa karnego wskazuje się, że warunkowe umorzenie postępowania jest środkiem probacyjnym, który opiera się na zaniechaniu skazania i wymierzenia kary sprawcy winnemu

popelnienia przestępstwa. Zastosowanie tej instytucji musi być poprzedzone stwierdzeniem winy sprawcy i brakiem wątpliwości co do okoliczności popelnienia przestępstwa.

Przesłankami warunkowego umorzenia postępowania są przede wszystkim brak wątpliwości co do okoliczności popelnienia czynu, jak również uprzednia niekaralność za przestępstwo umyślne, zagrożenie czynu karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 5 lat, brak znacznego stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości oraz istnienie tzw. pozytywnej prognozy kryminologicznej

(P. Kozłowska-Kalisz (w:) M. Mozgawa [red.],

Kodeks karny. Komentarz,
Lex 2015).

Sąd uznał, iż wszystkie wymagane przez ustawę przesłanki pozwalające na zastosowanie warunkowego umorzenia postępowania zostały w niniejszej sprawie spełnione i zastosował wobec oskarżonej dobrodziejstwo instytucji z art. 66 § 1 k.k. Okoliczności popełnionego przez oskarżoną czynu nie budzą wątpliwości, zaś przypisane oskarżonej przestępstwo zagrożone jest karą pozbawienia wolności do lat 5.

Dokonując oceny społecznej szkodliwości czynu, zgodnie z art. 115 § 2 k.k., sąd powinien wziąć pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Stopień zawinienia podlega natomiast ocenie przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności decydujących o przypisaniu winy, a więc dojrzałości sprawcy, jego poczytalności, zdolności do rozpoznania bezprawności zachowania, ewentualnych

anormalnych sytuacji motywacyjnych (P. Hofmański, L. Paprzycki, A. Sakowicz (w:) M. Filar [red.], Kodeks karny. Komentarz, Lex 2016). Podkreślenia wymaga jednak, że określenie „nie jest znaczny” nie oznacza „nieznaczny”, lecz obejmuje swoim zakresem również średni stopień winy i społecznej szkodliwości (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 30 marca 2005 r., sygn. II AKa 50/05).

Analiza zgromadzonego materiału dowodowego wskazuje, że wina oraz stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonej nie są znaczne.

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości Sąd wziął pod uwagę, że:

- dobrem naruszonym przestępstwem była wolność od zastraszania, prawo do prywatności i życia własnym życiem, układanym według własnej woli, a także wolność w zakresie swobodnego dysponowania swoim wizerunkiem i innymi danymi osobowymi, a więc wolność w zakresie samodecydowania o wykorzystaniu informacji o swoim życiu osobistym;
- rozmiary wyrządzonej szkody nie były wysokie;

- intensywność i formy umyślnego działania oskarżonej;

Z kolei badając kwestię zawinienia, Sąd uznał, iż oskarżona jest osobą, od której ze względu na wiek, stopień dojrzałości oraz rozwoju umysłowego można wymagać zachowania zgodnego z normami prawnymi. Oczywiście zachowanie oskarżonej, która dopuściła się umyślnie popełnienia zarzucanego jej czynu, nie zasługuje na aprobatę – gdyż nie można usprawiedliwiać uporczywego nękania w stosunku do innej osoby. Jednakże w realiach niniejszego postępowania należy mieć na uwadze, iż oskarżona, wyczulona na wydobywające się w budynku przy ul. (...) w W. nieprzyjemne zapachy i dźwięki, chciała zbadać i rozwiązać ten problem.

W realiach niniejszej sprawy okoliczności popełnienia czynu zabronionego przez oskarżoną nie budzą wątpliwości. Pozytywna prognoza kryminologiczna polega na uznaniu przez Sąd, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania oskarżona będzie przestrzegała porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Prognoza powinna wynikać z właściwości

i warunków osobistych oraz dotychczasowego sposobu życia oskarżonego. Dane zebrane

o oskarżonej w toku postępowania pozwalają na postawienie takiej pozytywnej prognozy.

Oskarżona jest emerytką, o ustabilizowanym trybie życia. Wypada również zwrócić uwagę, że ma już skończone 83 lata i przez okres swojego życia nie była obiektem zainteresowań wymiaru sprawiedliwości.

Przeciwnie przez cały ten okres pracowała zawodowo. Co więcej oskarżona

wyprowadziła się uż z budynku przy ul. (...) w W., zatem trzeba stwierdzić,

iż w przypadku braku możliwości kontaktów oskarżonej z pokrzywdzoną, istnieje bardzo wysokie

prawdopodobieństwo, że B. S. już nigdy nie wróci na drogę przestępstwa.

W ocenie Sądu warunkowe umorzenie postępowania jest wystarczającą reakcją karną na

popelniony występki.

Wszystko to pozwala przyjąć, że oskarżona będzie przestrzegać porządku prawnego, w tym nie popełni ponownie przestępstwa.

W przekonaniu Sądu dotychczasowy styl życia oskarżonej, zasługuje na danie jej szansy, jaka płynie z zastosowania dobrodziejstwa

warunkowego umorzenia postępowania. Sąd zważył zatem, iż wymierzenie kary kryminalnej w tych okolicznościach nie byłoby celowe.

Z tego względu Sąd uznał, że skazanie oskarżonej i wymierzenie jej kary grzywny czy ograniczenia wolności stanowiłoby dla niej nadmierną dolegliwość. Zdaniem Sądu wystarczające jest zastosowanie wobec oskarżonej środków, których orzeczenie z jednej strony umożliwi jej refleksję nad swoim dotychczasowym postępowaniem, a także uświadomi, że każde naruszenie porządku prawnego skutkuje negatywnymi konsekwencjami, a z drugiej strony nie będzie stanowić dolegliwości nieproporcjonalnej do stopnia tego naruszenia.

Jednocześnie z uwagi na treść art. 66 § 1 k.k. Sąd był zobowiązany ocenić czy zastosowanie wobec B. S. instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego okaże się wystarczająca wobec charakteru popełnionego przez nią przestępstwa, a także prognozy kryminalno – politycznej. W pierwszym aspekcie należy wskazać, iż zastosowanie warunkowego umorzenia postępowania jest możliwe

w przypadku przestępstw zagrożonych karą pozbawienia wolności do lat 5. W tym wypadku należy wskazać, iż przestępstwo stalkingu do marca 2020 roku było zagrożone karą do 3 lat pozbawienia wolności. Natomiast obecnie czyn ten jest zagrożony karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do 8 lat. Jednocześnie należało zwrócić uwagę, iż art. 4 § 1 KK nakłada na Sąd obowiązek stosowania ustawy obowiązującej w dacie czynu bądź w okresie przejściowym (lex mitior), w sytuacji gdy jest ona względniejsza dla sprawcy. W realiach tej sprawy owa względność wyraża się właśnie w mniejszym zagrożeniu karą, nadto mniejszą gamą potencjalnych skutków, które to mniejsze zagrożenie konstituowało warunki formalne do zastosowania dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania.

Mając na względzie powyższe, spełnione zostały warunki określone w art. 66 § 1 k.k. Stosownie do treści art. 67 § 1 k.k. Sąd warunkowo umorzył postępowanie karne wobec oskarżonej B. S. na okres jednego roku tytułem próby. Zdaniem Sądu czas ten pozwoli na weryfikację tego, czy oskarżona będzie przestrzegała porządku

prawnego oraz jest adekwatny do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu.			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
B. S.	II	1	Sąd na podstawie art. 67 § 3 k.k. nałożył na oskarżoną B. S. obowiązek uiszczenia nawiązki na rzecz pokrzywdzonej E. Z. (1) w kwocie 3000 złotych. Zgodnie z treścią wyżej wskazanego przepisu warunkowo umarzając postępowanie karne, sąd nakłada na sprawcę obowiązek naprawienia

			<p>szkody w całości albo w części, a w miarę możliwości również obowiązek zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, albo zamiast tych obowiązków orzeka nawiązkę.</p> <p>Nawiązkę zamiast obowiązku zadośćuczynienia orzeka się, gdy orzeczenie tego obowiązku jest znacznie utrudnione w postępowaniu karnym (art. 46 § 2 k.k.). W ocenie Sądu orzeczenie nawiązki w tej kwocie jest odpowiednie w realiach niniejszej sprawy – pozwoli bowiem na zrekompensowanie pokrzywdzonej krzywdy związanej z działaniem B. S., jednocześnie stanowiąc odczuwalną dolegliwość dla oskarżonej, co skłoni ją do refleksji nad swoim postępowaniem.</p>
<p>Inne ROZSTRZYGNĘCIA Zawarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia,</p>			

<p>w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>III</p>	<p>Sąd na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 629 k.p.k. zasądził od oskarżonej B. S. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 200 złotych tytułem kosztów sądowych, w tym kwotę 100 złotych tytułem opłaty. W ocenie Sądu oskarżona posiada stosowne dochody, które umożliwiałyby jej opłacenie wyżej wymienionej sumy. Nie zachodzą również przesłanki zwolnienia B. S. od ponoszenia kosztów postępowania.</p>	
<p>Podpis</p>		